

Lá Thư Mục Vụ

Chúa Nhật Thứ Nhất Mùa Vọng tuần vừa qua, phụng vụ của Giáo Hội kêu gọi chúng ta ‘hãy tỉnh thức và không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến’ thì trong vòng 2 ngày (tối Chúa Nhật và sáng Thứ Ba) Cộng Đoàn chúng ta có hai người được Chúa gọi về đó là Anh Giuse Nguyễn Đình Nghĩa và Bà Maria Dương Thị Nguyệt. Thật đúng như câu cuối của đoạn Phúc Âm Chúa Nhật trước, Chúa đến như kẻ trộm vì thế ‘các con phải sẵn sàng, vì lúc các con không ngờ, Con Người sẽ đến’.

Cách tốt nhất để tỉnh thức và sẵn sàng đó là biến đời sống thành một lời cầu nguyện. Đức cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận có kể lại một câu chuyện thật hay về việc biến đời sống thành một lời cầu nguyện này trong cuốn sách mỏng « Năm Chiếc Bánh & Hai Con Cá » như sau :

Mỗi ngày cứ 12 giờ trưa, ông già Jim vào nhà thờ không quá hai phút. Ông Từ coi nhà thờ rất thắc mắc và để ý theo dõi, rồi một hôm chặn ông Jim lại và hỏi :

-Tại sao bác vào đây mỗi ngày ?

-Tôi đến cầu nguyện.

-Không thể tin được! ông đọc kinh gì trong 2 phút!

-Tôi vừa già vừa dốt đọc kinh theo kiểu của tôi.

-Ông nói gì với Chúa?

-Tôi cầu nguyện : « Giêsu ơi, có Jim đây ! » rồi tôi về.

Thời gian trôi qua, Jim già yếu, bệnh tật, phải vào bệnh viện, nơi khu dành cho người già. Sau đó Jim yếu liệt chuẩn bị đi xa... Linh mục và sơ y tá đến bên giường ông nói :

-Jim ơi, hãy nói cho chúng tôi biết, tại sao từ ngày ông vào khu vực này, có nhiều điều thay đổi, bệnh nhân vui vẻ hơn, chấp nhận thuốc thang, sống có tình nghĩa hơn ?

-Chả biết !...lúc còn sức tôi đi quanh thăm mọi người, chào hỏi chuyện trò một chốc ; lúc sau liệt giường tôi gọi tên họ, thăm hỏi, làm cho họ cười. Với Jim ai cũng vui.

-Thế tại sao Jim vui, Jim hạnh phúc ?

-Khi nào cha và sơ được người ta đến thăm mỗi ngày có vui không ?

-Vui chứ ! nhưng có thấy ai đến thăm Jim đâu ?

-Lúc mới vào, tôi có xin hai chiếc ghế, một dành riêng cho cha và sơ, một cho khách quý của tôi thấy không ?

-Khách của ông là ai ?

-Là Chúa Giêsu. Trước kia tôi đến thăm Ngài ban trưa, nay đi hết nổi, cứ 12 giờ trưa Ngài đến thăm tôi.

-Ngài nói gì với Jim ?

-Ngài bảo ; Jim ơi, có Giêsu đây !...

Trước lúc chết, người ta thấy Jim đưa tay chỉ chiếc ghế như thể muốn mời ai ngồi, rồi mỉm cười nhắm mắt ra đi.

Phụng vụ tuần thứ hai của Mùa Vọng hôm nay kêu gọi chúng ta « hãy dọn đường cho Chúa »(Bài đọc I và Bài Phúc Âm), nhưng muốn dọn đường cho Chúa đến thì cần phải « ăn ở trong sạch không có chi đáng trách » (Bài đọc II) tức là sống trong ân nghĩa với Chúa như già Jim của câu chuyện trên.

Khi có Chúa ở trong ta và với ta như già Jim thì đời chúng ta sẽ tràn đầy niềm vui và hạnh phúc, từ đó làm cho thế giới chung quanh chúng ta cũng tràn đầy hạnh phúc và niềm vui. Và khi đến giờ Chúa gọi chúng ta về chúng ta cũng sẽ mỉm cười đón Chúa đến thăm và thanh thản giã từ cõi đời này để ra đi trong niềm hạnh phúc và bình an vô tận.